

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Evy Šonkové a soudců Karla Šimky a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobkyně: **Fervent, a. s.**, se sídlem U Dubu 691/48, Praha 4, zastoupena Mgr. Filipem Němcem, advokátem se sídlem Opletalova 1535/4, Praha 1, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 3. 2025, č. j. 7456/25/5100-10612-712396, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 10. 2025, č. j. 3 Af 7/2025-64,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á**.
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím ze dne 19. 6. 2024, č. j. 5159933/24/2004-52526-110442 (dále „prvostupňové rozhodnutí“), Finanční úřad pro hlavní město Prahu (dále „správce daně“) zastavil podle § 112 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, řízení o odvolání žalobkyně proti platebnímu výměru ze dne 12. 3. 2024, č. j. 1732947/24/2004-52526-110442, na daň z přidané hodnoty (DPH) za zdaňovací období únor 2023 (dále jen „platební výměr“), neboť žalobkyně i přes výzvu neodstranila vady odvolání, které bránily řádnému projednání věci. Odvolání žalobkyně žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení potvrdil.

[2] Žalobkyně se proti napadenému rozhodnutí bránila žalobou, kterou Městský soud v Praze (dále „městský soud“) zamítl. Dospěl k závěru, že správce daně postupoval v souladu se zákonem, když nejprve vyzval žalobkyni k odstranění vad podání, tyto vady ve výzvě konkretizoval a stanovil jí k tomu lhůtu 15 dnů od doručení výzvy; následně lhůtu k žádosti žalobkyně prodloužil, a nakonec řízení pro neodstranění vad zastavil. Ostatní žalobní námitky týkající se údajně nespravedlivého postupu správce daně při odstraňování vad odvolání shledal městský soud nedůvodnými. Konstatoval, že ze správního spisu jasné vyplývá, že správce daně měl odvolání žalobkyně k dispozici předtím, než vydal výzvu k odstranění vad podání. Dále uvedl, že prodloužení lhůty k odstranění vad podání je možné pouze ze závažných důvodů, které v posuzované věci nebyly dány, a že není povinností správce daně poskytovat daňovému subjektu spisový materiál na CD nosiči či elektronickou cestou. Žalovaný řádně posoudil námitky žalobkyně proti závěru správce daně o chybějících náležitostech odvolání a přezkoumal i způsob součinnosti správce daně se žalobkyní při odstraňování řešených vad odvolání. Správce daně dle městského soudu neměl důvod vyzývat žalobkyni k odstranění vad odvolání proti rozhodnutí o zastavení řízení, neboť to veškeré zákonné náležitosti (na rozdíl od předchozího odvolání proti platebnímu výměru) obsahovalo. Nebylo namístě zabývat se věcnými námitkami (včetně připojených důkazů) proti vyměření daně. K údajnému doplnění odvolání ze dne 4. 11. 2024 městský soud ve shodě se žalovaným konstatoval, že se jedná o neexistující podání. Blíže nekonkretizovaný rozpor s právem Evropské unie městský soud neshledal. Námitku týkající se vadného vedení správního spisu měl za nedůvodnou. Ohledně námitek brojících proti závěru o obstrukčním jednání žalobkyně městský soud konstatoval, že z obsahu spisového materiálu je zjevné, že správce daně vycházel maximálně vstřícně opakovaným požadavkům žalobkyně, a dodal, že ta v daňovém řízení nevyvinula žádnou iniciativu stran fyzického nahlédnutí do spisu.

II. Argumentace účastníků řízení

[3] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížnost z důvodů, které podřadila pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“).

[4] Stěžovatelka namítá, že žalovaný při přezkumu rozhodnutí o zastavení řízení opomněl doplnění odvolání ze dne 4. 11. 2024, které mu bylo dodáno prostřednictvím datové schránky dne 7. 11. 2024. Pokud není ve správním spise, byl nesprávně vedený a neúplný. K závěru městského soudu, že ze správního spisu vyplývá, že takové podání žalovanému doručeno nebylo, stěžovatelka uvádí, že není povinností účastníka řízení dokládat odeslání písemností (*nota bene* datovou cestou). Městský soud neměl stěžovatelce vytýkat, že nedoložila, kdy a jak písemnost žalovanému doručila, ale spíše vést žalovaného ke kontrole „komunikačních cest“ k nalezení podání. Má za to, že městskému soudu byl předložen neúplný spis. Stěžovatelka namítá, že neúplný obsah správního spisu zakládá zásadní pochybnosti o procesním postupu žalovaného a nemůže být kladen k její tíži. Předložením nekompletního spisu městskému soudu došlo dle stěžovatelky také k porušení jejího práva na spravedlivý proces. Napadené rozhodnutí je proto s ohledem na neúplnost správního spisu (pokud jde o podání pro věc zásadní) nezákonné, v řízení došlo k vadě.

[5] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil se závěry městského soudu a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, své vyjádření k žalobě a obsah správního

pokračování

spisu. Námitku týkající se údajného doplnění odvolání ze dne 4. 11. 2024 označuje za klamavou. Žalovaný upozorňuje, že stěžovatelka činila podání jak u místně příslušného správce daně, tak u žalovaného, některá primárně e-mailem neopatřeným zaručeným elektronickým podpisem a ve značném množství. Tato podání byla následně v mnoha případech duplicitně potvrzována datovou zprávou, avšak často nikoliv u místně příslušného správce daně, ale u žalovaného či naopak. Tento procesní přístup je vysoce nestandardní a nelze jej vykládat jinak než jako snahu o záměrné procesní komplikace, kdy se stěžovatelka snažila buď vědomě nebo v důsledku své procesní strategie vytvořit nejasnosti ve vedení řízení. Tvzení stěžovatelky, že žalovaný zjevně nepostupoval v souladu s § 64 daňového řádu a nezakládal do spisu písemnosti obsahující její podání, nejsou ničím podložena. Žalovaný námitku stěžovatelky prověřil a shledal, že součástí spisového materiálu není ani doplnění odvolání ze dne 4. 11. 2024, ani doručenka ze dne 7. 11. 2024, což ostatně potvrdil i městský soud v napadeném rozsudku. Písemnost ze dne 4. 11. 2024, na kterou stěžovatelka odkazuje v kasační stížnosti (je její přílohou), existuje, je evidována, ale obsahově se nejedná o doplnění odvolání, nebylo tak posouzeno, a proto toto podání ani nebylo vloženo do odvolacího spisu ve věci odvolání proti rozhodnutí o zastavení řízení. Stěžovatelkou odkazovaný rozsudek NSS na posuzovanou věc nedopadá. Žalovaný opakuje, že námitka, že správce daně vedl neúplný spis, je obecná a ničím nepodložená, přičemž byla uplatněna již v daňovém řízení a v žalobě, a opakovaně shledána nedůvodnou.

[6] V replice na vyjádření žalovaného stěžovatelka uvádí, že žalovaný své původní vyjádření o tom, že podání ze dne 4. 11. 2024 neexistuje, změnil tak, že se nejedná o doplnění odvolání, a proto není součástí spisového materiálu. Má za to, že v návaznosti na vyjádření žalovaného se nabízí otázka, zda nemělo být postupováno v souladu s § 74 odst. 1, případně s § 112 odst. 2 daňového řádu. Dále z vyjádření žalovaného není dle stěžovatelky jasné, zda podání ze dne 4. 11. 2024 je, či není součástí správního spisu. Stěžovatelka rovněž rozporuje závěry žalovaného a městského soudu týkající se doložení daňových dokladů v rámci daňové kontroly.

[7] V dalším vyjádření žalovaný opakuje, že podání ze dne 4. 11. 2024 evidováno je, včetně potvrzení z datové schránky, ale jeho obsah jednoznačně prokazuje, že se nejedná o doplnění odvolání proti rozhodnutí o zastavení řízení, ačkoli je nazvané „věc: odvolání“. Odkazu stěžovatelky na § 112 odst. 2 daňového řádu žalovaný nerozumí, když v řízení o odvolání proti rozhodnutí o zastavení řízení podání zákonné náležitosti obsahovala. Proto shrnuje, že podání ze dne 4. 11. 2024 není součástí spisu a není ani důvod, aby součástí spisu bylo, neboť s odvolacím řízením nesouvisí. Žalovaný upozorňuje, že tehdejší zástupce stěžovatelky (GOODWILL PARTNER, s. r. o.) dlouhodobě zneužívá procesní ustanovení ve snaze zahltit orgány finanční správy bezobsažnými podáními. Podání ze dne 4. 11. 2024 proto bylo založeno úředním záznamem ze dne 3. 1. 2025, č. j. 150/25/5100-41451-711974. K zneužívajícímu jednání zástupce stěžovatelky žalovaný odkazuje na rozsudek městského soudu ze dne 8. 6. 2022, č. j. 8 Af 9/2020-71. Pokud jde o tvrzení stran předložení daňových dokladů v rámci daňové kontroly, pak žalovaný upozorňuje, že se mýlí s předmětem řízení. Závěrem žalovaný uvádí, že pokud stěžovatelka poukazuje na nejasnosti ohledně toho, co je a není součástí správního spisu, nic jí nebránilo, aby do spisu nahlédla.

[8] Stěžovatelka reagovala tvrzením, že pokud žalovaný obsahově hodnotil její podání, nemohlo být bezobsažné. Dodává, že žalovaným zmíněný úřední záznam byl stěžovatelce

zaslán teprve dne 9. 6. 2025. Podle stěžovatelky nelze akceptovat, aby žalovaný sám obsahově posoudil podání jinak, než bylo zamýšleno, žádným způsobem na něj nereagoval, v napadeném rozhodnutí jej nekomentoval a následně ve vyjádření k žalobě uvedl, že neexistuje. Městský soud se neměl spolehnout na vyjádření žalovaného, ale měl sám ze spisu ověřit, zda dané podání existuje či nikoli.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[9] Kasační stížnost je přípustná a lze ji projednat, není však důvodná.

[10] Podle § 112 odst. 1 daňového řádu musí mít odvolání tyto náležitosti *a) označení správce daně, který napadené rozhodnutí vydal, b) označení odvolatele, c) číslo jednací, popřípadě číslo platebního výměru nebo jinou jednoznačnou identifikaci rozhodnutí, proti němuž odvolání směřuje, d) uvedení důvodů, v nichž jsou spatřovány nesprávnosti nebo nezákonnosti napadeného rozhodnutí, e) označení důkazních prostředků k tvrzením o skutkovém stavu, která jsou uvedena v odvolání, f) návrh na změnu nebo zrušení rozhodnutí*. Podle odstavce 2 téhož ustanovení, *[o]bsahuje-li podané odvolání vady, které brání řádnému projednání věci, vyzve správce daně odvolatele k doplnění podání s poučením, v jakém směru musí být doplněno, a stanoví pro to přiměřenou lhůtu, která nesmí být kratší než 15 dnů*. Podle odstavce 3, *[o]dstraní-li odvolatel vady, které brání řádnému projednání věci, platí, že odvolání bylo podáno řádně a včas, v opačném případě správce daně odvolací řízení zastaví*.

[11] Podle ustálené judikatury NSS je lhůta stanovena správcem daně pro odstranění vad odvolání podle § 112 odst. 2 daňového řádu pořádkovou správcovskou lhůtou, nikoli lhůtou prekluzivní. Odstranění vad odvolání je tedy možné nejen v této lhůtě, ale až do vydání rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení podle § 112 odst. 3 daňového řádu (srov. rozsudky NSS ze dne 19. 8. 2011, č. j. 5 Afs 63/2010-64; ze dne 27. 11. 2014, č. j. 9 Afs 138/2014-41, č. 3176/2015 Sb. NSS, bod 56; či ze dne 27. 2. 2026, č. j. 10 Afs 213/2025-48, bod 25). Platí přitom, že okamžikem vydání rozhodnutí podle § 101 odst. 2 daňového řádu je jeho odeslání do datové schránky či podání k poštovní přepravě (srov. např. rozsudek NSS ze dne 13. 2. 2019, č. j. 5 Afs 126/2017-43, bod 19).

[12] V posuzované věci je tedy, i s ohledem na formulaci kasační stížnosti, podstatné pouze to, zda stěžovatelka řádně doplnila své blanketní odvolání proti platebnímu výměru do dne 19. 6. 2024, kdy bylo správcem daně rozhodnuto o zastavení odvolacího řízení.

[13] Jak již správně konstatoval městský soud, ze správního spisu vyplývá, že platební výměr byl stěžovateli doručen dne 18. 3. 2024. Dne 19. 3. 2024 bylo do e-mailové schránky žalovaného doručeno z e-mailové adresy X bez zaručeného elektronického podpisu podání, které stěžovatelka potvrdila datovou zprávou dne 22. 3. 2024. V podání je blanketní odvolání proti platebnímu výměru tohoto znění: „*Rozhodnutím č. j. 1732947/24/2004-52526-110442 ze dne 12. 3. 2024, platební výměr na daň z přidané hodnoty (dále „napadené rozhodnutí“), správce daně vyměřil daň z přidané hodnoty za únor, s tím, že za odůvodnění se podle § 147 odst. 3 DŘ považuje zpráva o daňové kontrole čj.: 1160252/24/2004-60566-108426. Proti napadenému rozhodnutí se podává odvolání. Pro účely doplnění odvolání se žádá, aby OFŘ in fine uložilo správci daně zpřístupnit relevantní část spisu, na pracovišti nebo distančně, a aby sdělilo, jak naložilo s předmětnými daňovými doklady, jejichž*

pokračování

kopie zástupce pro právní jistotu předložil orgánům finanční správy cestou podatelny OFŘ, stejně tak jako vybrané základní důkazní prostředky. Žádá se stanovit lhůtu k doplnění odvolání o náležitosti stanovené zákonem tak, aby tato neuplynula dříve, nežli 15 dní poté, kdy bude spis in fine fakticky zpřístupněn.“ (dále též „*odvolání*“). Odvolání žalovaný postoupil správci daně dne 26. 3. 2024.

[14] Dne 30. 3. 2024 bylo doručeno do e-mailové schránky správce daně z e-mailové adresy X bez zaručeného elektronického podpisu podání, které stěžovatelka potvrdila datovou zprávou dne 4. 4. 2024. V podání žádá správce daně o zaslání v něm požadované písemnosti v souvislosti s daňovou kontrolou na DPH za zdaňovací období únor 2023. Správce daně stěžovatelce dne 22. 4. 2024 zaslal soupis obsahu spisu a sdělil, že nedisponuje písemnostmi v souvislosti s rozhodnutím o návrhu na vyloučení úřední osoby, žádnou komunikaci s pracovníky finančních orgánů nevede. Uvedené bylo stěžovatelce doručeno dne 29. 4. 2024.

[15] Dne 10. 4. 2024 bylo doručeno do e-mailové schránky správce daně z e-mailové adresy X bez zaručeného elektronického podpisu podání, které stěžovatelka potvrdila datovou zprávou dne 14. 4. 2024. V podání žádá o zaslání dalších v něm požadovaných písemností. Správce daně dne 6. 5. 2024 zaslal stěžovatelce dvě písemnosti požadované stěžovatelkou v žádosti, k dalším z nich uvedl, že již byly poskytnuty na CD nosiči jako příloha sdělení doručeného zástupci stěžovatelky už dne 20. 3. 2024. Uvedené bylo daňovému subjektu doručeno dne 13. 5. 2024.

[16] Dne 15. 4. 2024 správce daně vyzval stěžovatelku k odstranění vad odvolání ve lhůtě 15 dnů od doručení této výzvy. Výzva byla stěžovatelce doručena dne 22. 4. 2024.

[17] Dne 5. 5. 2024 bylo doručeno do e-mailové schránky správce daně z e-mailové adresy X bez zaručeného elektronického podpisu podání, které stěžovatelka potvrdila datovou zprávou dne 9. 5. 2024. V něm stěžovatelka požadoval prodloužení lhůty k odstranění vad odvolání stanovené Výzvou (ze dne 15. 4. 2024) „*o nejméně 60 dnů nebo tak, že lhůta neuplyne dříve, nežli 15 dnů poté, kdy správce daně poskytne spis (písemnosti spisu) na CD nebo do datové schránky*“, a navrhla přezkum Výzvy (dále též „*podání ze dne 5. 5. 2024*“). Podnět k přezkumu Výzvy postoupil správce daně žalovanému dne 18. 7. 2024, který jej shledal nedůvodným dne 11. 9. 2024.

[18] Dne 5. 6. 2024 správce daně vydal rozhodnutí o prodloužení lhůty v reakci na podání ze dne 5. 5. 2024, jímž rozhodl o prodloužení lhůty z Výzvy o dobu, která v den podání žádosti ještě zbývala ze stanovené lhůty, tedy o 2 dny ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Rozhodnutí o prodloužení lhůty bylo stěžovatelce doručeno dne 10. 6. 2024.

[19] Dne 19. 6. 2024 správce daně prvostupňovým rozhodnutím odvolací řízení zastavil.

[20] Z výše uvedené rekapitulace daňového spisu vyplývá, a stěžovatelka to nijak nerozporuje, že do dne vydání rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení stěžovatelka své blanketní odvolání nijak nedoplnila. Stěžovatelka v kasační stížnosti pouze namítá, že dne 7. 11. 2024 žalovanému doručila písemnost ze dne 4. 11. 2024 s názvem „*Odvolání*“, v níž mimo jiné požaduje zrušení platebního výměru. Tato písemnost však, ať již je její materiální

obsah jakýkoli, byla orgánům finanční správy doručena několik měsíců po vydání rozhodnutí o zastavení řízení, a nemůže tak být považována za řádné doplnění blanketního odvolání.

[21] S ohledem na vše výše uvedené dospěl NSS ve shodě s městským soudem k závěru, že odvolací řízení nebylo zastaveno nezákonně (bylo v souladu s § 112 odst. 3 daňového řádu).

[22] Ohledně námitky, že žalovaný pochybil, pokud stěžovatelčino podání ze dne 4. 11. 2024 neučinil součástí daňového spisu, konstatuje NSS následující. Ačkoli v obecné rovině platí, že podle § 64 daňového řádu je třeba veškeré písemnosti týkající se práv a povinností daňového subjektu, mimo jiné i písemnosti obsahující podání, zakládat do spisu vedeného příslušným orgánem finanční správy, případné pochybení žalovaného, i pokud by bylo stěžovatelkou řádně v řízení před městským soudem doloženo, nemohlo mít na posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí žádný vliv. Jedinou relevantní otázkou v posuzované věci totiž je, zda stěžovatelka řádně doplnila své blanketní odvolání proti platebnímu výměru do dne rozhodnutí správce daně o zastavení odvolacího řízení pro neodstranění vad odvolání. Vzhledem k tomu, že k zastavení řízení došlo dne 19. 6. 2024, a sporná písemnost je datována ze dne 4. 11. 2024, jsou otázky stran doručení, evidování a posouzení obsahu tohoto podání zcela irelevantní. Stěžovatelka ostatně v řízení před správními soudy ani nekonkretizovala, která část podání v rozsahu 31 stran má doplnění odvolání obsahovat, ani o doplnění kterého ze dvou ve věci figurujících odvolání se jedná. To, jak žalovaný naložil s podáním ze dne 4. 11. 2024, pochybnosti o jeho procesním postupu v této věci (jak se snažila předeštěřit stěžovatelka) založit nemůže.

[23] Závěrem NSS konstatuje, že neprovedl k důkazu v průběhu řízení o kasační stížnosti stěžovatelkou doložené písemnosti, a to z následujících důvodů. Písemnost s názvem „Odvolání“ datovaná ze dne 4. 11. 2024 již k důkazu provedl městský soud při jednání konaném dne 24. 10. 2025. Doručenkou k ní náležející stěžovatelka mohla uplatnit již v řízení před městským soudem, a pokud tak neučinila, jedná se o skutkovou novotu, ke které NSS podle § 109 odst. 5 s. ř. s. nepřihlíží. Nadto, doručení písemnosti ze dne 4. 11. 2024 nebylo mezi účastníky řízení sporné. Zbýlé doložené písemnosti jsou součástí správního spisu, který se jako důkaz neprovádí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).

IV. Závěr a náklady řízení

[24] Nejvyšší správní soud neshledal námitky stěžovatelky důvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

[25] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměla úspěch. Žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznal.

pokračování

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. června 2026

Eva Šonková
předsedkyně

s
e
n
á
t
u